

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. R.**
bytem U. G., D. 2942/102, P.
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kužílkem
sídlem Blahoslavova 72/4, Přerov

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 6. 2017, č. j. X, ve věci starobního důchodu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Soud **přiznává** zástupci žalobce odměnu za zastupování žalobce ve výši 3 936 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, citovaného v záhlaví, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 28. 12. 2016, č. j. X, jímž byla žalobci zamítnuta žádost o starobní důchod z důvodu nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“), tj. pro nesplnění potřebných dob pojištění.
2. V **žalobě** žalobce namítal, že dne 23. 9. 2016, tedy v den svých 63. narozenin a v den vzniku nároku na starobní důchod, o tento důchod požádal. Žalovaná však s žalobcem

nejednala v souladu se správním řádem a neseznámila ho s výsledky správního řízení. Žalovaná se nedostatečně zabývala námitkami žalobce a neprovedla řádně dokazování v součinnosti s žalobcem. Žalobce neměl možnost seznámit se s výsledky správního řízení a ani se k nim nijak vyjádřit či učinit návrhy na doplnění dokazování. Žalobce kromě pracovního poměru pečoval o závislou osobu (svou matku), což doložil rozhodnutím č. j. 48010/023/17/120/KG. Žalovaná si měla zjistit potřebné informace k vydání věcně a právně správného rozhodnutí, což neučinila a nevyzvala ani žalobce k doplnění jeho žádosti, aby se předešlo zcela zbytečnému prodlužování řízení, zvláště za situace, kdy žalobce v rámci námitkového řízení doložil doplňující informace.

3. Žalobce dále namítal, že do doby pojištění nebyla započtena doba, kdy byl žalobce evidován na Úřadu práce v Ostravě, což bylo do doby pojištění do konce roku 1995 započítáváno jinak, výhodněji a především to, že žalobce pracoval v hlubinných dolech a v dolech na těžbu uranu. Tyto práce se řadí do zaměstnání I. AA pracovní kategorie, popř. I. UA, a to by se mělo promítnout do doby pojištění i do pojistného věku. Tyto skutečnosti žalovaná v rozhodnutí nezohlednila, protože chybí evidenční list o konkrétním výkonu práce od Vězeňské služby, který si měla vyžádat. Žalobce doplnil, že většina trestných činů, za které byl odsouzen a následně zařazen do výkonu trestu, byly trestné činy politické proti tehdejšímu režimu, které byly po roce 1990 zrušeny jako nezákonné. Proto žalobce navrhl, aby v tomto řízení soud provedl dokazování výpisem z trestního rejstříku žalobce, ze kterého by vyplynulo, že jeho trestní minulost je pouze politického charakteru.
4. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** uvedla, že žalobce dne 10. 10. 2016 uplatnil žádost o starobní důchod s datem přiznání 23. 9. 2016. V přehledu o činnostech a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti o důchod uvedl pojištění – zaměstnání od 1. 9. 1968 do 28. 11. 2007 dle evidence žalované, od 2. 6. 2008 dosud evidence na úřadu práce. Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 28. 12. 2016 žádost žalobci zamítla, neboť ke dni 23. 9. 2016 žalobce získal pouze 15 roků a 263 dnů doby pojištění a pouze 13 roků a 116 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 ZDP a nesplnil tak podmínku získání 32 let pojištění podle § 29 odst. 1 ZDP, ani podmínku získání 30 let doby pojištění podle § 11 a § 13 odst. 1 ZDP, která je stanovena v § 29 odst. 3 písm. a) téhož zákona. Vzhledem k tomu, že k datu, od něhož žalobce žádal přiznání starobního důchodu, nedosáhl 68 let věku, nesplnil ani podmínky § 29 odst. 2 a § 29 odst. 3 písm. b) ZDP.
5. V rozhodnutí byl žalobce poučen, že dobu vedení v evidenci úřadu práce po 31. 12. 1995 jako uchazeče o zaměstnání, po kterou nenáleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti, anebo podpora při rekvalifikaci, lze hodnotit nejvýše v rozsahu tří roků před vznikem nároku na důchod, a rovněž tak, že pokud byl pojištěn či zaměstnán i v dobách, které nejsou uvedeny na osobním listě důchodového pojištění, je třeba, aby žalované zaslal příslušné doklady o tom k novému posouzení. Uvedené rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno a dle dodejky jej převzal dne 4. 1. 2016.
6. K námitkám žalobce provedla žalovaná rozsáhlou kontrolu údajů o dobách pojištění uvedených v osobním listu důchodového pojištění ze dne 7. 11. 2016 a konstatovala, že byly započteny v souladu s doloženými evidenčními materiály. Vzhledem k nesouhlasu žalobce žalovaná provedla příslušná šetření. Vězeňská služba ČR potvrdila i další doby věznění žalobce, a všechny tyto doby byly v námitkovém řízení žalobci započteny v novém osobním listu důchodového pojištění (dále i „OLDP“) ze dne 8. 6. 2017. Při

zhodnocení doby pojištění žalobce vycházela žalovaná z prokázaných skutečností, kdy lze v konfrontaci osobního listu důchodového pojištění s obsahem napadeného rozhodnutí přijmout závěr, že žalovaná žalobci zhodnotila veškerou prokázanou a zhodnotitelnou dobu jeho věznění v souladu ZDP [§ 5 odst. 1 písm. l)].

7. K námitkám ke zhodnocení doby práce „v hlubinných dolech“ a „v dolech na těžbu uranu“ žalovaná uvedla, že provedla šetření ke zjištění počtu odpracovaných let a jeho výsledkem je prokázání 145 dnů zaměstnání v I. AA pracovní kategorii v hlubinných dolech se stálým pracovištěm v podzemí v době od 28. 3. 1977 do 9. 11. 1977, které spolu s 94 dny získanými ve stejném zaměstnání v době od 5. 6. 1984 do 9. 10. 1984 představují 239 dnů v I. AA pracovní kategorii vykázaných rovněž na osobním listě důchodového pojištění ze dne 8. 6. 2017. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nezískal ani 1 kalendářní rok doby pojištění v preferované I. AA pracovní kategorii v hlubinných dolech se stálým pracovištěm v podzemí, ani v uranu.
8. Jako výsledek šetření žalované byla žalobci nově započtena i doba potvrzená úřadem práce, po kterou byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, a rovněž tak byl žalobce žalovanou v napadeném rozhodnutí poučen, že v jeho případě není doloženo rozhodnutí o době a rozsahu péče o jeho matku, neboť dle informace od Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov nepodal návrh na zahájení řízení o vydání tohoto rozhodnutí. Platí zásada dispozitivity, a tak záleží jen a pouze na vůli žalobce, zda takové řízení zahájí. Proto byl žalobce současně i poučen, že takový návrh může podat k příslušné Okresní správě sociálního zabezpečení v Přerově.
9. Žalovaná se nejen vypořádala se všemi námitkami žalobce, ale ve věci provedla rozsáhlá došetřování, kterými žalobci dohledala další doby pojištění, a to včetně dob, kdy byl veden na úřadech práce – ke dni 23. 9. 2016, celkem 18 roků a 68 dnů (15 roků a 29 dnů doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 ZDP) a žalobce s výsledky svého šetření řádně seznámila, když mu dne 4. 1. 2016 doručila rozhodnutí prvního stupně a posléze i rozhodnutí námitkové.
10. Žalovaná poznamenala, že nemůže zatím soudu zaslat správní spis ve věci, neboť žalobce podal dne 17. 8. 2017 další žádost o starobní důchod, k níž již doložil rozhodnutí o době péče o matku, vydané na základě jeho žádosti (žádost byla na příslušnou OSSZ podána dne 10. 7. 2017, tedy až po vydání a doručení rozhodnutí o námitkách, které je soudem přezkoumáváno). Avšak ani se započtením této doby žalobce potřebnou dobu pojištění nezískal a jeho žádost byla žalovanou opětovně zamítnuta dne 21. 9. 2017. Proti tomu rozhodnutí žalobce podal námitky, o kterých bude žalovaná jednat.
11. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 12. 6. 2017.
12. Po podrobném studiu **správního spisu** krajský soud zjistil z napadeného rozhodnutí a jeho podkladů skutkový stav, tak jak jej popsala žalovaná ve vyjádření k žalobě. Dále soud zjistil, že Vazební věznice Ostrava sdělila žalované, že od 19. 2. 1982 do 18. 7. 1982 žalobce nebyl po dobu výkonu trestu pracovní zařazen. Věznice Vinařice potvrdila, že žalobce byl po dobu výkonu trestu od 18. 8. 1987 do 5. 1. 1990 pracovní zařazen v období roku 1987 v rozsahu 55 dnů, v roce 1988 v rozsahu 240 dnů a v roce 1989 v rozsahu 121 dnů. Tato

doba byla žalovanou v novém OLDP ze dne 8. 6. 2017 dodatečně započtena. V námitkovém řízení bylo ověřeno, že v době výkonu trestu od 19. 11. 2002 do 19. 1. 2004 ve Věznici Heřmanice žalobce pracovní zařazen nebyl.

13. K námitkám žalobce ohledně jeho zaměstnání v roce 1977 na Dole Rudý říjen v Ostravě žalovaná vyžádala od společnosti OKD, a. s., sdělení, podle kterého žalobce byl zaměstnán v závodu Rudý říjen od 28. 3. 1977 a získal tak 145 dnů v I. AA pracovní kategorii, a ve stavu zaměstnanců byl veden do 30. 1. 1979, přičemž v době od 10. 11. 1977 byl již ve výkonu trestu ve Věznici Praha - Ruzyně. Žalovaná na základě tohoto zjištění žalobci dodatečně započtla dobu pojištění od 28. 3. 1977 do 9. 11. 1977, tzn. před nástupem výkonu trestu, z toho mu bylo 145 dnů hodnoceno jako zaměstnání v I. AA pracovní kategorii dle evidenčního listu důchodového pojištění vystaveného DIAMO, s. p.
14. V napadeném rozhodnutí žalovaná k námitce žalobce ohledně zaměstnání v roce 1984 na Dole Petr Bezruč uvedla, že na období od 5. 6. 1984 do 9. 10. 1984 se v její evidenci nachází evidenční list důchodového pojištění vystavený podnikem Důl Ostrava, podle kterého byla žalobci tato doba pojištění v I. AA pracovní kategorii započtena již v původním osobním listu důchodového pojištění ze dne 7. 11. 2016.
15. Žalovaná doplnila žalobci do evidence také údaje o době vedení v evidenci úřadu práce. V souladu s § 5 odst. 2 písm. a) ZDP do dosažení věku 55 let započtla žalobci v rozsahu nejvýše jednoho roku dobu, po kterou mu náležela podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci. Od 1. 1. 1996 (tj. od účinnosti zákona č. 155/1995 Sb.) se tak doba, po kterou byla osoba vedená v evidenci úřadu práce, a po kterou nenáležela podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, postupně sčítá, až dosáhne celkem tří roků s tím, že doba bez pobírání podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci před dosažením věku 55 let se započítává v rozsahu nejvýše jednoho roku. Před 1. 1. 1996 se doložená doba vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce započítává v plném rozsahu.
16. Úřad práce žalovanou informoval, že žalobce byl před 1. 1. 1996 veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 13. 8. 1991 do 31. 10. 1991, od 14. 4. 1992 do 30. 4. 1992, od 29. 3. 1994 do 2. 5. 1994, od 22. 8. 1994 do 29. 8. 1994 a od 15. 12. 1994 do 12. 4. 1995. Tato doba byla žalobci v novém OLDP ze dne 8. 6. 2017 dodatečně započtena. Pokud jde o dobu vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání úřadu práce od 1. 1. 1996 bez pobírání podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci, byla žalobci započtena v maximálním možném rozsahu tří let, tj. od 23. 9. 2013 do 22. 9. 2016. Doba pobírání podpory v nezaměstnanosti nebo podpory při rekvalifikaci nebyla úřadem práce potvrzena.
17. Celkem tedy v námitkovém řízení po dodatečném zhodnocení do potřebné doby zaměstnání závodu Rudý Říjen v roce 1977, doby pracovního zařazení ve Věznici Vinařice v letech 1987 až 1989 a doby vedení v evidenci úřadu práce před 1. 1. 1996 činila doba pojištění žalobce získaná ke dni 23. 9. 2016 celkem 18 roků a 68 dnů (15 roků a 29 dnů doby pojištění podle § 11 a § 13 odst. 1 ZDP) a nadále tak nebyla splněna podmínka potřebné doby pojištění pro vznik nároku na starobní důchod podle § 29 odst. 1 a § 29 odst. 3 písm. a) ZDP, neboť tato činí v případě žalobce alespoň 32 let (případně 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 ZDP).
18. Soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.

19. Námitku nepřezkoumatelnosti neshledal soud důvodnou. Žalovaná se v rozhodnutí napadeném žalobou vypořádala se všemi vznesenými námitkami. Žalovaná se podrobně vyjádřila ke všem konkrétním námitkám, tj. k dobám, kdy byl žalobce evidován u úřadu práce, k době péče o matku žalobce, k dobám ve výkonu trestu, k práci v hlubinných dolech, nařízenému pobytu v léčebně i účinnosti aplikovaných zákonů.
20. K otázce nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí z hlediska nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů rozhodnutí se vyjádřil Nejvyšší správní soud, např. ve svém rozsudku ze dne 4. 12. 2003, sp. zn. 2 Ads 58/2003 (všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), takto: *„Za nesrozumitelné lze obecně považovat takové soudní rozhodnutí, jehož výrok je vnitřně rozporný, kdy nelze zjistit, zda soud žalobu zamítl nebo o ní odmítl rozhodnout, případy, kdy nelze seznat co je výrok a co odůvodnění, dále rozhodnutí, z něhož není patrné, které osoby jsou jeho adresátem, rozhodnutí s nevhodnou formulací výroku, která má za následek, že rozhodnutí nikoho nezavazuje apod. Nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.“* O žádnou z těchto situací se však v souzené věci nejednalo.
21. Neopodstatněná je námitka, že žalobce nebyl seznámen s výsledky správního řízení. Řízení ve věcech důchodů upravuje ZDP, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších přepisů (dále „zákon č. 582/1991 Sb.“), a podpůrně zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní řád se použije v souladu se svým § 1 odst. 2 jako celý zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení tehdy, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup. Jiný postup v důchodových věcech stanoví o vyjádření účastníků řízení k podkladům rozhodnutí § 85a ZDP, podle kterého *v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí; zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje.* Navíc žalobce ani nenamítá, že by pro něj rozhodnutí žalované o námitkách bylo překvapivé a že by tak bylo zasaženo negativně do jeho právní sféry. Proto nelze v tomto směru žalované nic vytknout.
22. Nedůvodná je námitka, že žalovaná se dopustila nezákonnosti ve svém postupu a rozhodování tím, že nezohlednila žalobci dobu péče o matku. Podle § 85 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. *doby péče uvedené v § 6 odst. 4 písm. a) bodech 11 a 12 se prokazují rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení o době a rozsahu této péče* [jde o dobu a rozsah péče osoby pečující osobně o osobu, která je podle zvláštního právního předpisu závislá na pomoci jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost), jde-li o dobu péče o tuto osobu po 31. prosinci 2006]. Ve správním spise je založeno rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Přerov o době a rozsahu této péče ze dne 2. 8. 2017, č. j. 48010/023013/17/120/KG. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 8. 2017. Podle tohoto rozhodnutí pečoval žalobce o svou matku ve dnech 1. 5. 2009 až 25. 6. 2010 (kdy měla stanovený stupeň závislosti II) a ve dnech 1. 4. 2010 do 25. 6. 2010 (kdy byla ve stupni závislosti IV). Protože tento důkaz neexistoval do vydání žalobou napadeného rozhodnutí (žalobce žádost o vydání citovaného rozhodnutí požádal OSSZ až dne 10. 7. 2017), nemohl být tento důkaz použit

v řízení, předcházejícímu vydání napadeného a přezkoumávaného rozhodnutí. V žádosti o starobní důchod ze dne 10. 10. 2016 žalobce dobu péče o svou matku vůbec neuvedl. Žalovaná tak neměla důvod tuto dobu dále šetřit. Žalobce tuto dobu uvedl až ve svých námitkách a v napadeném rozhodnutí ho žalovaná poučila, že je třeba podat žádost o uznání této doby k OSSZ, což žalobce učinil. Pochybení na straně žalované soud neshledal, protože ani po zohlednění doby a rozsahu péče o matku žalobce potřebné doby pojištění žalobce nesplňoval a mohl si podat novou žádost o starobní důchod, a to i ke zpětnému datu.

23. Pro úplnost soud dodává, že ve správním spise je založeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 9. 2017, č. j. X, podle kterého žalovaná žalobci zamítla žádost o starobní důchod, protože ani po zápočtu doby péče o matku nesplnil potřebné doby pojištění (žalobce žádal o přiznání opět ke dni 23. 9. 2016).
24. Lichá je námitka, že nesprávně byly započteny doby evidence žalobce na úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání. Žalovaná provedla podrobné zjištění této evidence a zjistila, že žalobce byl ke dni 23. 9. 2016 (den uvedený v žádosti jako den požadovaného přiznání starobního důchodu) veden v citované evidenci od 23. 9. 2013 do 22. 9. 2016, což uvedla v příloze rozhodnutí ze dne 28. 12. 2016 – OLDP, přičemž dodala, že lze do doby pojištění zhodnotit po roce 1995 pouze tři roky této evidence (poslední odstavec na straně 2). Toto zjištění žalobce nijak nerozporoval, toliko v námitce proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2016 na straně 2 uvedl, že byl evidován na úřadu práce. Toto tvrzení však není nijak v rozporu s tím, co uvedla žalovaná shodně a ještě podrobněji i v napadeném rozhodnutí na straně 4. V řízení o námitkách provedla žalovaná další zjišťování skutkového stavu a zjistila evidenci žalobce jako uchazeče o zaměstnání podle potvrzení úřadu práce v dobách od 13. 8. 1991 (v letech 1991 a 1992 u Úřadu práce v Ostravě) a dále od 29. 3. 1994 dosud u Úřadu práce v Přerově s přesně vyjmenovanými obdobími evidence.
25. Podle § 5 odst. 2 písm. a) ZDP (účinného ke dni vydání napadeného rozhodnutí) *pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky - krajské pobočky, popřípadě pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen "krajská pobočka Úřadu práce") jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba, po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, které se kryjí s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.*
26. Žádné další dle zákona uznatelné doby evidence v úřadu práce žalobce neprokázal, navíc ani konkrétně netvrdil. Podle § 64 s. ř. s. (nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu) ve spojení s § 101 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „o. s. ř.“) [k tomu, aby bylo dosaženo účelu řízení, jsou účastníci povinni zejména a) tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti; neobsahuje-li všechna potřebná tvrzení žaloba (návrh na zahájení řízení) nebo písemné vyjádření k ní, uvedou je v

průběhu řízení, b) plnit důkazní povinnost (§ 120 odst. 1) a další procesní povinnosti uložené jim zákonem nebo soudem, c) dbát pokynů soudu].

27. Aby účastník mohl splnit svou zákonnou povinnost označit potřebné důkazy, musí především splnit svou povinnost tvrzení. Předpokladem důkazní povinnosti je tedy tvrzení skutečností účastníkem [§ 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.]. Teorie procesního práva v této souvislosti hovoří o břemeni tvrzení. Mezi povinnostmi tvrzení a povinnostmi důkazní je úzká vzájemná vazba. Jestliže účastník nesplní svou povinnost tvrdit skutečnosti rozhodné z hlediska hypotézy právní normy, pak zpravidla ani nemůže splnit důkazní povinnost. Jinými slovy, nesplnění povinnosti tvrzení, tedy neunesení břemene tvrzení, má za následek, že skutečnost, kterou účastník vůbec netvrdil a která nevyšla jinak v řízení najevo (například dotazováním ze strany soudu), zpravidla nebude předmětem dokazování (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 1014/2003, ze dne 3. listopadu 2005, www.nsoud.cz). K tomu je nutné dodat, že soudní řízení správní je svou povahou řízení kasační, přezkumné, a nikoli nalézací. Tím spíše má žalobce povinnost tvrdit konkrétní skutečnosti.
28. Nedůvodná je námitka, že byly nesprávně započteny doby zaměstnání v hlubinných dolech a v dolech na těžbu uranu. V OLDP ze dne 7. 11. 2016 přiloženém k rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2016 jsou evidovány 94 dny práce v hlubinných dolech, kategorie I. AA, v roce 1984. V námitkovém řízení zjistila žalovaná u státního podniku DIAMO zaměstnání žalobce jako horníka – dělníka od 28. 3. 1977 do skončení pracovního poměru okamžitým zrušením dne 30. 1. 1979. Po uvedenou dobu tohoto zaměstnání byl žalobce evidován jako zaměstnanec DIAMO, s. p., i když byl ve vazbě nebo výkonu trestu. V kategorii I. AA získal žalobce 145 dnů. Jiný stav žalobce neprokázal, ani netvrdil.
29. Podle § 74a odst. 1 ZDP *u pojištěnců, kteří vykonávali před 1. lednem 1993 aspoň po dobu 10 let zaměstnání při těžbě, průzkumu a zpracování uranové rudy, které bylo podle předpisů účinných před 1. lednem 1969 zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, činí důchodový věk 50 let, pokud tito pojištěnci nastoupili do zaměstnání v uranovém průmyslu na pracovištích s rizikem ionizujícího záření před 1. lednem 1969 a věku 50 let dosáhli po 30. červnu 2006.*
30. Podle § 74a odst. 2 ZDP *u pojištěnců, kteří vykonávali před 1. lednem 1993 aspoň po dobu 10 let zaměstnání při těžbě, průzkumu a zpracování uranové rudy, které bylo podle předpisů účinných před tímto dnem zařazeno mezi zaměstnání I. pracovní kategorie zakládající nárok na starobní důchod při dosažení věku aspoň 55 let, činí důchodový věk 55 let, pokud tohoto věku dosáhli po 30. červnu 2006 a nesplňují podmínky uvedené v odstavci 1. Za zaměstnání při těžbě, průzkumu a zpracování uranové rudy se pro účely věty první nepovažuje zaměstnání v hornictví vykonávané pod spodní úrovní nadloží a na skrývce v povrchových dolech (lomech) na radioaktivní suroviny.*
31. Žalobcem dosažených 239 dnů v uvedených kategoriích nedosahuje požadovaných 10 let, proto na něj důchodový věk podle § 74a ZDP nedopadá. Navíc byl žalobce v uvedených kategoriích zaměstnán až od 28. 3. 1977, a nikoli před 1. 1. 1969, a věk pro nárok na starobní důchod má splněný.
32. Soud nepřisvědčil ani námitce, že jsou nesprávně započteny doby zaměstnání u Vězeňské služby, kterou si měla žalovaná vyžádat. Ty si žalovaná vyžádala a Vězeňská služba potvrdila z věznic Praha - Ruzyně, Heřmanice a Ostrava doby věznění a doby pojištění,

kteřé jsou správně z podkladů citovány v napadeném rozhodnutí na straně 3. Ostatní doby zaměstnání ve věznicích byly již obsahem správního spisu žalované.

33. Věznice Praha Ruzyně potvrdila doby zaměstnání od 24. 11. 1977 do 5. 1. 1978 a od 19. 8. 1978 do 31. 7. 1980. Ty se částečně kryjí s dobou potvrzenou DIAMO, s. p., a to v době od 28. 3. 1977 do 30. 1. 1979. V době od února 1979 do 31. 7. 1980 jsou na OLDP ze dne 7. 11. 2016 započteny dny zaměstnání (313 dnů v roce 1979 a 204 dnů v roce 1980), které žalobce nijak nerozporuje, ani nedokládá, že by měl být počet jiný. V žádosti uvedl, že v těchto letech je žádá započíst dle evidence žalované. Naopak, žalovaná je ve spise doložila evidenčním listem důchodového pojištění ze dne (zřejmě 8. 3. 1982, otisk datumového razítka není perfektně čitelný). Tento evidenční list je vydán „NVÚ č. 1 Praha 6“, žalobce byl evidován jako „odsouzený“.
34. Věznice Vinařice potvrdila doby zaměstnání 55 dnů od 23. 10. do 31. 12. 1987, 240 dnů od 1. 1. do 31. 12. 1988 a 121 dnů od 1. 1. do 31. 12. 1989 (v tomto roce i 8 dní nemocenské). Dobu pojištění v jiných dnech žalobce neprokázal, ostatně ani netvrdil.
35. Námitka žalobce, že byl vězněn nezákonně z politických důvodů, a návrh na dokazování výpisem z trestního rejstříku k prokázání této skutečnosti, se míjejí s přezkoumávaným rozhodnutím a předmětem správního řízení. Tato právní otázka nemá vliv na přiznání starobního důchodu a splnění podmínky potřebných dob pojištění.
36. K obecným námitkám (zejména námitky diskriminace, porušení základních práv a svobod) soud konstatuje, že podle setrvalé judikatury správních soudů jsou jak správní orgány, tak soudy povinny vypořádat se s konkrétními námitkami, s námitkami konkrétního porušení právních předpisů, nesprávného výpočtu, konkrétních důvodů nesprávného zjištění skutkového stavu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2008, č. j. 8 As 13/2007-100, nebo ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004-37, nebo ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Krajský soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128).
37. Podle OLDP ze dne 8. 6. 2017 žalobce dosáhl celkové doby pojištění 6 638 dnů, tj. 18 roků a 68 dnů. Přitom podle § 29 odst. 1 písm. h) ZDP doba pojištění potřebná pro nárok na starobní důchod činí 32 let. Žalobce nezískal ani dostatečnou dobu pojištění pro nárok podle § 29 odst. 3 písm. a) ZDP v délce 30 let. Ke splnění nároku na starobní důchod je třeba získat další doby pojištění, nebo dosáhnout 68 let věku (v souladu s § 29 odst. 23 ZDP a přitom splnit dobu pojištění 20 let, jak žalovaná uvedla v posledním odstavci napadeného rozhodnutí na straně 2). V případě žalobce je vhodné informovat se na příslušné OSSZ i na dobrovolné důchodové pojištění. Zdejšímu soudu je známo ze spisů zn. 73 Ad 3, 4 a 5/2012, že žalobce prodal nemovitost získanou děděním po své zesnulé matce.
38. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
39. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.
40. Krajský soud určil odměnu ustanoveného zástupce částkou 3 936 Kč. Skládá se z částky 2 000 Kč za 2 úkony právní služby po 1 000 Kč podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále

„AT“), [převzetí a příprava zastoupení – písm. b) a podání doplnění žaloby – písm. d)]; z částky 600 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 AT], cestovného ve výši 353 Kč za jízdu k nahlédnutí do spisu u soudu dne 7. 8. 2017 (2 x 34 km jízdy ze sídla zástupce žalobce do sídla soudu dle mapy.cz, tj. celkem 68 km; spotřeba dle technického průkazu je 4,5 l/100 km; 4,5 x 28,60 za 1 l motorové nafty dle vyhlášky č. 440/2016 Sb. děleno 100 = 1,29 Kč + 3,90 Kč sazba základní náhrady za 1 km jízdy dle stejné vyhlášky = 5,19 x 68 km = 353 Kč). Náhrada za promeškaný čas za studium spisu (1 započatá půlhodina) a cestu tam a zpět k tomuto úkonu (2 započaté půlhodiny dle mapy.cz) činí dle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 4 AT celkem 300 Kč. Jelikož je zástupce žalobce plátcem DPH, náleží mu zvýšení odměny a jeho hotových výdajů o 21 % z částky 3 253 Kč, tj. 683 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 24. září 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně